

0576 NESPAMETNE DEVICE.... ŽENSKA V NOČI.... ZEMELJSKI POPOTNIK

8. September, 1938: knjiga 12 [Bertha Dudde](#)

Ljudje imajo toliko priložnosti, da si olajšajo pot navzgor, da je vsakdo neizogibno sposoben obvladati življenje, če le vedno dopušča, da vlada Gospod Bog. Vendar pa ljudje pogosto presojujejo, preden so stvar resno preučili.... zato so pogosto zelo blizu vira milosti, vendar ga ne najdejo, ker verjamejo, da lahko shajajo brez osvežitve. Če se nebeški Oče usmili takšnih zemeljskih otrok in jim želi olajšati pot navzgor, a naleti na močan odpor, potem je dolina življenja za te ljudi odtlej posoda brez vsebine.... njihova usoda bo še naprej neplodna praznina srca, ki jo poskušajo pregnati z materialnimi interesi.

Tudi vaši bližnji, ki se ne oprimejo Očetove rešilne roke, so v takšni stiski, in njihovo vedenje je podobno vedenju neumnih devic, ki gredo v temo in svetlobo pustijo doma. Kjer sije tako svetla luč, da lahko sveti daleč naokrog, pa se tej luči izogibajo, tam ljubezen božanskega odrešenika ne more storiti ničesar, dokler ne pride dan, ko se ga bodo spomnili s kesanjem.... In v tisti uri vam bo poslana prilika, ki vam bo zelo nazorno pojasnila očetovo ljubezen do svojih otrok....

V najtemnejši noči ženska tava po zapuščenih ulicah in v sebi nosi hrepenenje po domu. Hrepenenje in upanje jo spodbujata, da pohiti, in kmalu v daljavi zagleda svetlo luč.... V svojem srcu moli k Bogu, da bi ta luč zanjo sijala na poti domov. In Bog je odgovoril na njeno molitev in svetla luč je prebila temo noči.... Dal ji je moč in ni dopustil, da bi se utrudila, dokler ni dosegla svojega cilja.... In ta svetla luč je bila vera.... moč je bila ljubezen.... in njeni koraki so bili volja.... Takoj, ko se je v molitvi obrnila k Očetu, ji je bilo pomagano, noč je postala dan, ker je vera in z njo ljubezen vstopila v njeno srce. Kdo med vami, zemeljskimi popotniki, ne potrebuje te svetle luči?.... Kdo med vami lahko najde pot do večnega doma brez vere?....

In kjer vam primanjkuje moč ljubezni, tam ste podobni popotniku, ki se nikoli ne trudi napredovati.... ki se nenehno pritožuje nad dolgo potjo, vendar ne stori ničesar, da bi prišel do cilja. Manjka mu volje, in brez nje ostaja vedno na istem mestu. Človek vedno ostaja na isti ravni, če njegova volja ne postane aktivna, da bi nato z vero in ljubeznijo prebil temno noč in stopil proti svetlemu jutru. Naj se vsemu svetu pove, da je brez volje, vere in ljubezni večni dom nedosegljiv.... da brez tega popotnik ostane utrujen na poti, da mu denar v žepu ni v ničemer koristen, če ne prepozna brezna v temi in zaide s prave poti.... Po drugi strani pa bo najsvetlejša luč milosti sijala na zemeljskega popotnika, ki v otroški veri kliče Očeta, in pot domov bo zanj lahka in hitra. Kajti Božja ljubezen ga varuje in mu daje moč, ki jo potrebuje.... Amen.

[Bertha Dudde](#)